

Demény Péter

Csavargófej

Mednyánszky Lászlónak

1

tele a szívem kővel
úgy bolyongok a világban
trencséntől párizsig
tekintetekkel a bőröm alatt
mit akar ez a piszkos
gyűrött öreg kutya
aki ráadásul egy váci fuvarost szeretett
ez nem is ember
ha lehetne ledöfnének
miért lógok ki a vacsoráikból
a báljaikból a szerelmeikből
miért nem védem a hont
az emberiséget ahogy kell
de ettől az ő kelljüktől én mindig
festeni kezdtem
megbotránkozásaiktól szerettem bele
mindenkibe akibe beleszerettem
s csak azt sajnálom drága nyuli hogy
az egyetlen igazán nyugtalan a világon a hús
különben örökre őrizném a mi feledhetetlen
sültgesztenyeízű éjszakáinkat
őrzöm így is nagy hazug az ember
és ezért bolyongok én a világban
veretem magam esővel nappal
gyűretem sárral náddal vadállatok
életét élem az emberek között
kevés az ember

2

nem tudnak hová tenni
de engem nem kell tegyenek sehova
kiiratkoztam az emberi közösségekből
hogyan beléjük iratkozhassam
ha meglátják a képeimet
szörnyülködnek
ezt a viszonyulást dolgozták ki

ha rólam van szó
 a szakállam gondozatlan
 a ruhám büdös
 és szüntelenül csavargok
 váratlanul bukkanok fel mindenütt
 így hát szörnyülködnek
 a képeimen is
 de udvariasan ám
 ahogy gyilkos kereszténységükben tanulták
 ha szeretném az erőszakot
 caravaggio lennék
 ha a nőket szeretném
 akkor rembrandt
 ő se sokra ment vele
 nem elég részletekben megfelelni
 egészen meg kell minden
 zugban és mozdulatban
 és akkor szeretni fognak
 az amszterdami kereskedők
 de az *éjjeli Őrjáratot* akkor se
 így hát teljesen mindegy
 minek keresnénk azoknak
 a kegyeit akik úgysem
 értenek nem akarnak

3

akit szerettem meghalt
 én pedig életben maradtam
 ennél nagyobb ámulás
 nincs penitenciázom
 de ettől még élek
 meghalni nem merek
 így illeszkedem be közétek
 trencsényi keresztények
 pesti jólneveltek
 mennyire vágyom rá
 hogy a nyuli családja
 kiköpjön előttem
 azok legalább
 vállalták amit
 cselekedtek
 és azt cselekedték
 amit gondoltak
 ettől még messze van

ez a nagyra főtt európa
de hát a pusztulása is
kinek jó miért
születtem meghalok
és ami közte volt
kis szerelem hosszú
bolyongó
lelkifurdalás

Gömöri György

Mari álma, járványidőben

Ez a vonat nem térben megy, hanem időben.
Sokszor megáll, egyre többen szállnak le róla,
olyanok is, akiket jól ismertem gyerekkoromban.
Reméltem, hogy velem maradsz,
és nem szállsz le, hogy segítsél egy utasnak,
akinek csak idáig szólt a jegye,
vagy akinek átszállást rendelt a célja
egy másik, gyorsan tovarobogó vonatra.

Teleki József naplójából

Látogatóban voltam Lunevillében
Stanislas száműzött lengyel királynál,*
meghívott ebédre, este kártyáztam is
véle [barátja, Bercsényi uram vett rá]
Először vesztettem három aranyat,
de másnap visszanyertem kétszer annyit
Ez az öreg Bercsényi úr itt sokra vitte
– francia marsall lett! de magyarul
még ma is jól beszél bár 48 éve hagyta el
szülőföldjét (nem írom le, de Rákóczival)
Ő mutatta meg a király mulatóházát
meg a környék más nevezetességeit
Végül meghívott otthonába vacsorára majd
sokáig diskuráltunk Jóféle magyar embernek
találtam Búcsúzaskor könny szökött
mindkettőnk szemébe Megöleltük egymást

* Stanislaw Leszczyński, kétszeres lengyel király (1678–1766)